

Τα λόγια του

Χριστού πάντοτε ήταν ξεκάθαρα. Ποτέ δεν μίλησε με τέτοιο τρόπο ώστε οι άνθρωποι που τον άκουγαν να έπεφταν σε παρεξήγηση.

Φρόντιζε και μιλούσε έτσι, που και οι πλέον αγράμματοι τον καταλάβαιναν και ξεδιψούσαν τις διψασμένες ψυχές τους με το δροσερό νερό των Θείων λόγων Του.

Οι μοναδικές φορές που ο νους των ακροατών του δεν μπορούσε να συλλάβει τα υψηλά νοήματα που έβγαιναν από το στόμα του Διδασκάλου ήταν όταν τους μιλούσε για το τι επρόκειτο να συμβεί δηλ. για το Πάθος, την Ταφή και την Ανάσταση. Και στην σημερινή Ευαγγελική Περικοπή ο λόγος του Κυρίου είναι ξεκάθαρος και απόλυτος...

Όποιος θέλει να με ακολουθήσει, να αρνηθεί τον εαυτό του, να επωμισθεί τον Σταυρό του και να έλθει κοντά μου. Προϋπόθεση λοιπόν για να συναντήσουμε τον Ιησού είναι το να φορτωθούμε όλοι μας από έναν Σταυρό, πνευματικό Σταυρό, και να οδεύσουμε τον δρόμο που οδηγεί σ' Εκείνον. Δεν υπάρχει άνθρωπος σ' αυτόν τον κόσμο που να μην έχει επάνω του φορτωμένο έναν Σταυρό.

Άλλος φέρει τον Σταυρό της ασθένειας, άλλος φέρει τον Σταυρό της θλίψεως,

άλλος φέρει τον Σταυρό της ξενιτιάς, άλλος φέρει τον Σταυρό της προσφυγιάς, άλλος τον Σταυρό του πένθους, άλλος τον Σταυρό της πτώχειας κ.ο.κ.ε. Το περιστατικό που θα σας διηγηθώ αυτό ακριβώς φανερώνει. Ακούστε λοιπόν με προσοχή! Κάποια νέα κοπέλα δοκιμαζόταν σκληρά. Πίστευε πως ο σταυρός που της δόθηκε ήταν βαρύς και συχνά παρεπονείτο. Το παράπονο αυτό έσβησε ύστερα από ένα όνειρο που είδε. Είδε λοιπόν ότι ο φύλακας Άγγελος της, την κράτησε από το χέρι και την οδήγησε σ' ένα δάσος από σταυρούς. «Εδώ μπορείς να αφήσεις τον σταυρό σου και να διαλέξεις όποιον εσύ θέλεις» της είπε.

Με χαρά έπαιρνε στα χέρια της ένα διαφορετικό σταυρό. Άλλοτε τον έβλεπε μικρό, άλλοτε τον έβλεπε μεγάλο. Άλλον ελαφρύτερο και άλλον βαρύτερο.

Στο τέλος βρήκε έναν σταυρό. Τον κράτησε στα χέρια της και είπε : «Α! να, αυτός ο σταυρός μου ταιριάζει» . Δεν άργησε όμως να διαπιστώσει πως αυτός ο Σταυρός ήταν ο δικός της, εκείνος που άφησε όταν μπήκε στο δάσος από «σταυρούς». Και τότε μόνη της έβγαλε το συμπέρασμα : «Ο Θεός δεν δίνει ποτέ μεγαλύτερο και βαρύτερο σταυρό απ' αυτόν που μπορούμε να σηκώσουμε».

Πόσες φορές και εμείς δεν νοιώθουμε τον Σταυρό μας βαρύ, τη δοκιμασία μεγαλύτερη απ' αυτήν που μπορούμε να σηκώσουμε. Χωρίς αμφιβολία, κάθε άνθρωπος σηκώνει το δικό του Σταυρό. Κανένας χωρίς Σταυρό. Ο Σταυρός είναι το μέσον του αγιασμού και της σωτηρίας του ανθρώπου. Η δοκιμασία καθαρίζει την ψυχή μας και την αγιάζει. Ότι επιτρέπει ο Θεός στην ζωή μας το κάνει από αγάπη και στοχεύει στο δικό μας συμφέρον. Κάθε Σταυρός είναι στα μέτρα μας και στα πλαίσια των δυνατοτήτων μας. Ο σταυρός του καθενός μπορούμε να πούμε πως είναι κοστούμι στα μέτρα μας.

Το θέμα είναι την πικρή ώρα της δοκιμασίας, της θλίψεως, του πόνου, της απόγνωσης να γυρίσουμε το βλέμμα μας και να αντικρίσουμε Εκείνον που για χάρη μας σήκωσε βαρύ Σταυρό και να τον ικετεύσουμε να μας βοηθήσει να σηκώσουμε τον Σταυρό που η Πατρική Του Αγάπη μας έδωσε, για το δικό μας καλό, για την δική μας Σωτηρία. Αμήν.

Πηγή: ekklisiaonline.gr